

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2371/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Željke Zrilić Ježek, članova vijeća te sudske savjetnice Katarine Skrbinac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [...], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP Hrvatska pošta d.d. Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanske usluge, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-2206/2023-8 od 12. ožujka 2025., na sjednici vijeća održanoj 10. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-2206/2023-8 od 12. ožujka 2025.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, KLASA: UP/I-344-08/23-02/96, URBROJ: 376-04-23-4 od 15. srpnja 2023.
2. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je pobijana presuda očigledno nezakonita jer je prvostupanjski sud prvo utvrdio kršenje članka 38. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 144/12., 153/13., 78/15., 110/19. - dalje: ZPU) i članka 85. stavak 3. i stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09., 110/21. - dalje: ZUP), kao i to da nije obavljena cjelovita poštanska usluga, a onda je utvrdio da nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja te odbio tužbu. Navodi kako tužitelj ne mora dokazivati nastajanje štete prilikom kršenja zakona, pa formulacija da „zakon nije povrijeđen na štetu tužitelja“ u konkretnoj situaciji u kojoj su nesporno i dokazano prekršena čak dva zakonska propisa, predstavlja pogrešnu primjenu materijalnog prava. Smatra kako je prvostupanjski sud zlorabio činjenicu kako u ovom sporu tužitelj ne ostvaruje pravo na naknadu štete koju je onda izjednačio sa štetom i postavio kao preduvjet za usvajanje njegove tužbe, a to sve u situaciji u kojoj tužitelj nije niti zatražio naknadu štete. Dodaje

kako je prvostupanjski sud pogrešno protumačio dvije presude Visokog upravnog suda (poslovni broj: UsŽ-2771/20-2 od 30. rujna 2020. i poslovni broj: UsŽ-1972/20-2 od 15. srpnja 2020.), budući da se u tim sporovima radilo o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi jer su pošiljke u tim sporovima u konačnici uručene primatelju, što ovdje nije slučaj. U ovoj pravnoj stvari nije ostvarena „temeljna svrha dostave“ nego je zainteresirana osoba nezakonito vratila pošiljku pošiljatelju, odnosno ostavila tužitelju nezakonitu elektroničku obavijest o prispijeću pošiljke. Na kraju, tužitelj prigovora da se prvostupanjski sud nije očitovao o kršenju članka 85. stavka 2. ZUP-a.

3. Niti tuženik, niti zainteresirana osoba, iako uredno pozvani, nisu dostavili odgovor na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama propisanim člankom 134. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 36/2024. – dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da zainteresirana osoba kao davatelj poštanskih usluga, nije izvršila dostavu preporučene pošiljke broj [...] (upravnosudsko pismo adresirano na tužitelja) sukladno pravilima o osobnoj dostavi po članku 85. ZUP-a, već je predmetna pošiljka vraćena pošiljatelju, uz prethodno ostavljenu elektroničku obavijest o prispijeću pošiljke te mogućnošću preuzimanja pošiljke u poštanskom uredu odnosno okvirnom vremenu ponovne dostave.

6.1. Nakon što je na opisano postupanje zainteresirane osobe izjavio prigovor, služba za korisnike zainteresirane osobe dostavila je tužitelju, sukladno članku 54. stavak 4. ZPU-a, pisani odgovor u kojem je ocijenila je prigovor osnovanim, utvrdivši nepravilnosti u dostavi predmetne pošiljke, uz ispriku, a napomenom da tužitelj ne ostvaruje pravo na naknadu štete.

6.2. Sukladno odredbi članka 54. stavka 5. ZPU-a, tužitelj je nadalje podnio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri HP- Hrvatskoj pošti d.d. (dalje: Povjerenstvo), u kojoj traži preispitivanje elektroničke obavijesti zainteresirane osobe, otklanjanje uočenih nezakonitosti i dostavu dokumentacije vezane za navedenu pošiljku, a na koju pritužbu mu je povjerenstvo odgovorilo potvrdivši odgovor službe za korisnike zainteresirane osobe, te odbivši dio pritužbe koji se odnosi na obrazac elektroničke obavijesti o prispijeću pošiljke. Vezano za odgovor službe za korisnike zainteresirane osobe da tužitelj ne ostvaruje pravo na naknadu štete, u obrazloženju Povjerenstva stoji da bi u ovom slučaju pravo na ostvarivanje naknade štete ostvario pošiljatelj pošiljke (tužitelj je u ovom slučaju primatelj pošiljke).

6.3. Protiv odluke Povjerenstva tužitelj je, sukladno članku 55. stavak 1. ZPU-a podnio zahtjev za rješavanje spora u kojem ponavlja okolnosti (ne)isporuke predmetne pošiljke, ističe nepravilnosti u elektroničkoj obavijesti o prispijeću pošiljke te traži dostavu dokumentacije, upirući na neobjektivno i diskriminirajuće postupanje zainteresirane osobe.

6.4. Postupajući po predmetnom zahtjevu tužitelja, tuženik je, sukladno članku 55. ZPU-a, donio osporavanu odluku KLASA: UP/I-344-08/23-02/96, URBROJ: 376-0423-4 od 15. srpnja 2023. kojom je odbijen kao neosnovan predmetni zahtjev za rješanje spora s obrazloženjem, u bitnom, da je u provedenom postupku na temelju izričitog priznanja zainteresirane osobe utvrđeno da je u slučaju konkretne dostave učinjen tehnološki propust na način da je pošiljka broj [...] bila vraćena pošiljatelju, umjesto da

je dostava izvršena sukladno članku 85. stavak 3. ZUP-a. U odnosu dio zahtjeva koji se odnosi na dostavu dokumentacije temeljem koje je utvrđeno neobavljanje ugovorene poštanske usluge na propisani način, istaknuto je kako isti ne predstavlja razlog za podnošenje prigovora po članku 54. ZPU-a, a da istom nije niti moguće udovoljiti budući da je navedeni propust utvrđen na temelju priznanje zainteresirane osobe i na temelju dokumentacije koju je dostavio sam korisnik (tužitelj).

7. Člankom 55. ZPU-a između ostalog je propisano, da u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. toga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. toga Zakona (stavak 1.), da Agencija rješava sporove iz stavka 1. toga članka na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama toga Zakona i posebnih propisa (stavak 3.), da je davatelj poštanskih usluga obavezan sudjelovati u postupcima rješavanja sporova iz stavka 1. ovoga članka i u potpunosti surađivati s Agencijom u svrhu rješenja spora, te dostavljati Agenciji sve potrebne podatke, dokumentaciju i očitovanja (stavak 5.), da nakon zaprimljenog prijedloga Povjerenstva iz stavka 3. toga članka Agencija odlukom rješava spor iz stavka 1. toga članka na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (stavak 6.), da Agencija donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. toga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za rješavanje tog spora (stavak 7.) te da odluka Agencije o rješenju spora iz stavka 1. toga članka mora biti detaljno obrazložena, a objavljuje se u skladu s odredbama zakona kojim je uređeno područje elektroničkih komunikacija (stavak 8.).
8. Ovaj Sud smatra osnovanim zaključak prvostupanjskog suda da je na dostavu predmetne pošiljke, u smislu članka 38. ZPU-a, trebalo primijeniti odredbe članka 85. stavaka 3. i 5. ZUP-a te da su u konkretnom slučaju te odredbe povrijeđene. No, treba istaknuti da je navedenu povredu zainteresirana osoba priznala te u tom smislu uvažila prigovor tužitelja, a što je i u daljnjem postupku provedenom u skladu s odredbama članka 54. i 55. ZPU-a i potvrđeno.
9. Slijedom navedenog, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa je prvostupanjski sud pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan, pozivom na odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a.
10. Prigovori istaknuti u žalbi su neosnovani i bez utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, pogotovo budući da se uglavnom radi o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred prvostupanjskim sudom, o kojima se prvostupanjski sud očitovao, a s čijim zaključcima i ovaj Sud suglasan.
11. U odnosu na žalbeni prigovor da je prvostupanjski sud izjednačio pravo na naknadu štete sa štetom i zbog toga odbio tužbu, potrebno je istaknuti da pitanje naknade štete uopće nije predmetom ovog spora i u cijelosti je neodlučno. Kako i sam navodi u tužbi, tužitelj u konkretnom slučaju nije niti tražio naknadu štete, no, budući da su i zainteresirana osoba i tuženik u svojim aktima naveli da tužitelj u vezi s utvrđenom povredom ne ostvaruje pravo na naknadu štete, odnosno da bi to pravo mogao ostvariti pošiljatelj pošiljke, prvostupanjski sud je isto samo konstatirao.

12. Prema ocjeni ovog Suda, prvostupanjski sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, a tijekom upravnog spora nije počinio propuste koji bi utjecali na donošenje zakonite odluke.
13. Slijedom navedenog, na temelju članka 135. stavka 1. ZUS- a, trebalo je žalbu odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu.

U Zagrebu 10. prosinca 2025.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan